A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2021. április 15.*

„Előzetes döntéshozatal – Büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés – 2008/909/IB kerethatározat – A 8. cikk (2)–(4) bekezdése – A 17. cikk (1) és (2) bekezdése – 19. cikk – Egy másik tagállamban hozott olyan büntetőítéletnek az összbüntetési ítélet meghozatala céljából történő figyelembevétele, amelyet abban a tagállamban kell végrehajtani, amelyben meghozták – Feltételek – 2008/675/IB kerethatározat – A 3. cikk (3) bekezdése – Az »egy büntetőítélet vagy annak végrehajtása közti kölcsönhatás« fogalma, amelyet a határozat meghozatalának helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban indított új büntetőeljárás során figyelembe kell venni”

A C-221/19. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Sąd Okręgowy w Gdańsku (gdański regionális bíróság, Lengyelország) a Bírósághoz 2019. március 11-én érkezett, 2019. február 15-i határozatával terjesztett elő az

AV

ellen folytatott,

a Pomorski Wydział Zamiejscowy Departamentu do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji Prokuratury Krajowej

részvételével folyamatban lévő büntetőeljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: M. Vilaras tanácselnök, N. Piçarra (előadó), D. Šváby, S. Rodin és K. Jürimäe bírák,

főtanácsnok: J. Richard de la Tour,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a lengyel kormány képviseletében B. Majczyna, meghatalmazotti minőségben,

– a cseh kormány képviseletében M. Smolek, J. Vláčil és T. Machovičová, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: lengyel.

– a spanyol kormány képviseletében kezdetben A. Rubio González, később L. Aguilera Ruiz, meghatalmazotti minőségben,

– a magyar kormány képviseletében Fehér M. Z. és Wagner Zs., meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében S. Grünheid és L. Baumgart, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2020. október 8-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 A jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem az Európai Unió más tagállamaiban hozott ítéleteknek egy új büntetőeljárásban való figyelembevételéről szóló, 2008. július 24-i 2008/675/IB tanácsi kerethatározat (HL 2008. L 220., 32. o.) 3. cikke (3) bekezdésének, valamint a 2009. február 26-i 2009/299/IB tanácsi kerethatározattal (HL 2009. L 81., 24. o.) módosított, a kölcsönös elismerés elvének büntetőügyekben hozott, szabadságvesztés büntetéseket kiszabó vagy szabadságelvonással járó intézkedéseket alkalmazó ítéleteknek az Európai Unióban való végrehajtása céljából történő alkalmazásáról szóló, 2008. november 27-i 2008/909/IB tanácsi kerethatározat (HL 2008. L 327., 27. o., a továbbiakban: 2008/909 kerethatározat) 8. cikke (2)–(4) bekezdésének, 17. cikke (1) bekezdése első mondatának, és 19. cikkének az értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelem az AV-vel szembeni összbüntetési ítélet meghozatalára irányuló eljárás keretében került előterjesztésre, amely ítélet magában foglal többek között egy másik tagállam bírósága által kiszabott, és Lengyelországban történő végrehajtás céljából elismert szabadságvesztés-büntetést.

Jogi háttér

Az uniós jog

A 2008/909 kerethatározat

3 A 2008/909 kerethatározat (6) és (15) preambulumbekezdése kimondja:

„(6) Ezt a kerethatározatot olyan módon kell végrehajtani és alkalmazni, hogy az lehetővé tegye az egyenlőség, a pártatlanság és a méltányosság általános elveinek tiszteletben tartását.

[…]

(15) E kerethatározatot az [EUMSZ 21. cikk] által az Unió állampolgáraira ruházott, a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogával összhangban kell alkalmazni.”

4 E kerethatározat 1. cikke előírja:

„E kerethatározat alkalmazásában:

a) »ítélet«: a kibocsátó állam bíróságának jogerős határozata vagy végzése, amely büntetést szab ki egy természetes személyre;

b) »büntetés«: bármely olyan szabadságvesztés büntetés vagy szabadságelvonással járó bármely intézkedés, amelyet bűncselekmény elkövetése miatt határozott vagy határozatlan időtartamra szabtak ki büntetőeljárás alapján;

c) »kibocsátó állam«: az a tagállam, amelyben az ítéletet hozták;

d) »végrehajtó állam«: az a tagállam, amelynek az ítéletet elismerés és végrehajtás céljából továbbították.”

5 Az említett kerethatározat 3. cikkének (1) és (3) bekezdése ekképp rendelkezik:

„(1) E kerethatározat célja azon szabályok megállapítása, amelyek értelmében a tagállamok az elítélt személy társadalmi beilleszkedésének elősegítése érdekében elismernek egy ítéletet és végrehajtják a büntetést.

[…]

(3) Ez a kerethatározat csak a kerethatározat szerinti ítéletek elismerésére és a büntetések végrehajtására alkalmazandó. […]”

6 Ugyanezen kerethatározatnak „Az ítélet elismerése és a büntetés végrehajtása” című 8. cikke értelmében:

„(1) A végrehajtó állam illetékes hatósága elismeri a 4. cikkel összhangban és az 5. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően részére továbbított ítéletet, és haladéktalanul megteszi a büntetés végrehajtásához szükséges intézkedéseket, kivéve, ha az illetékes hatóság úgy dönt, hogy az elismerés és a végrehajtás megtagadásának 9. cikk szerinti okai valamelyikére hivatkozik.

(2) Amennyiben a büntetés – időtartamát tekintve – nem egyeztethető össze a végrehajtó állam jogával, a végrehajtó állam illetékes hatósága kizárólag abban az esetben dönthet a büntetés átalakításáról, ha az adott büntetés mértéke meghaladja az adott állam nemzeti jogában a hasonló bűncselekményekre előírt maximális büntetést. Az átalakított büntetés mértéke nem lehet alacsonyabb a végrehajtó állam nemzeti jogában a hasonló bűncselekményekre vonatkozóan előírt maximális büntetésnél.

(3) Amennyiben a büntetés – jellegét tekintve – nem egyeztethető össze a végrehajtó állam jogával, az adott állam illetékes hatósága azt a saját jogában hasonló bűncselekményekre alkalmazott büntetésnek vagy intézkedésnek megfelelően átalakíthatja. Az ilyen büntetésnek vagy intézkedésnek a lehető legpontosabban meg kell felelnie a kibocsátó államban kiszabott büntetésnek, és ennek következtében a büntetés nem változtatható pénzbüntetésre.

(4) Az átalakított büntetés nem súlyosbíthatja a kibocsátó államban kiszabott büntetést a büntetési tétel jellege vagy időtartama [helyesen: nem súlyosíthatja a kibocsátó államban kiszabott büntetést annak jellege, illetve tartama] tekintetében.”

7 A 2008/909 kerethatározat „Határozat a büntetés végrehajtásáról és határidők” című 12. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A végrehajtó állam illetékes hatósága a lehető leghamarabb határoz az ítélet elismeréséről és a büntetés végrehajtásáról, és erről […] tájékoztatja a kibocsátó államot.”

8 E kerethatározat „A végrehajtásra vonatkozó jog” című 17. cikkének (1) és (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) A büntetés végrehajtását a végrehajtó állam joga szabályozza. Kizárólag a végrehajtó állam hatóságai jogosultak dönteni – a (2) és (3) bekezdésre is figyelemmel – a végrehajtási eljárásokról és az összes, ezekkel kapcsolatos intézkedés meghatározásáról, beleértve a korai [helyesen: az előrehozott] vagy feltételes szabadságra bocsátás okait is.

(2) A végrehajtó állam illetékes hatósága a letöltendő szabadságvesztés büntetés teljes időtartamából levonja az ítéletben kiszabott büntetésből már letöltött szabadságvesztés teljes időtartamát.”

9 Ugyanezen kerethatározat „Amnesztia, közkegyelem, az ítélet felülvizsgálata” című 19. cikke értelmében:

„(1) Mind a kibocsátó állam, mind pedig a végrehajtó állam amnesztiát hirdethet vagy közkegyelmet gyakorolhat.

(2) Az ezen kerethatározat értelmében végrehajtásra kerülő, büntetéseket kiszabó ítélet felülvizsgálatára irányuló kérelmek tárgyában kizárólag a kibocsátó állam határozhat.”

10 A 2008/909 kerethatározatnak „A végrehajtó állam részéről történő tájékoztatás” című 21. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A végrehajtó állam illetékes hatósága bármely írásban dokumentálható módon haladéktalanul tájékoztatja a kibocsátó állam illetékes hatóságát a következőkről:

[…]

e) a 8. cikk (2) vagy (3) bekezdésével összhangban a büntetés átalakításáról szóló bármilyen határozatról, a határozat indokolásával együtt;

f) a büntetés végrehajtásának a 19. cikk (1) bekezdésében említett okokból történő megtagadására vonatkozó bármilyen határozatról, a határozat indokolásával együtt;

[…]”

A 2008/675 kerethatározat

11 A 2008/675 kerethatározat (2), (5)–(8) és (14) preambulumbekezdése a következőket mondja ki:

„(2) A Tanács 2000. november 29-én, a tamperei Európai Tanács következtetéseinek megfelelően intézkedési programot fogadott el a büntetőügyekben hozott határozatok kölcsönös elismerése elvének megvalósítására vonatkozóan […], amely előírja, az „azon elvet meghatározó egy vagy több eszköz elfogadását, amely szerint egy tagállam bírósága számára lehetővé kell tenni a más tagállamok bíróságai által büntetőeljárásban hozott jogerős ítéletek figyelembevételét az elkövető büntetett előéletének értékelésekor, visszaesői minőségének megállapításakor, valamint a büntetések típusának és végrehajtásuk megfelelő módjának meghatározásakor.

[…]

(5) Meg kell erősíteni azt az elvet, amely szerint a tagállamok kötelesek a saját bíróságaik által, a nemzeti jogszabályokkal összhangban hozott büntetőítéletekkel azonos hatályt fűzni a más tagállamokban hozott büntetőítéletekhez, függetlenül attól, hogy a nemzeti jog azokat a hatályokat

eljárásjogi, anyagi jogi, vagy ténykérdésnek tekinti-e. E kerethatározatnak azonban nem célja a nemzeti jogszabályok által a korábbi büntetőítéletekre vonatkozóan meghatározott következmények harmonizálása, és a más tagállamokban hozott korábbi büntetőítéletek figyelembevételére vonatkozó kötelezettség csak a korábbi nemzeti büntetőítéletek nemzeti jog szerinti figyelembevételének mértékéig él.

(6) Más eszközökkel ellentétben e kerethatározatnak nem célja a más tagállamokban hozott bírósági ítéletek egy adott tagállamban való végrehajtása, célja sokkal inkább annak elősegítése, hogy egy adott tagállamban hozott korábbi büntetőítélethez egy másik tagállamban folyó új büntetőeljárás során következmények kapcsolódhassanak, a korábbi nemzeti büntetőítéletekhez e másik tagállam joga szerint kapcsolódó következmények mértékéig.

[…]

(7) A valamely más tagállamban hozott büntetőítéletek hatálya azonos kell legyen a nemzeti határozatok hatályával a büntetőeljárás tárgyalás előtti szakaszában, a tárgyalás és a büntetés végrehajtása során.

(8) Ha a valamely tagállamban zajló büntetőeljárás során egy másik tagállam korábbi büntetőítéletére vonatkozó információ áll rendelkezésre, lehetőség szerint el kell kerülni, hogy az érintett személy kedvezőtlenebb bánásmódban részesüljön annál, mintha a korábbi ítélet nemzeti ítélet lett volna.

[…]

(14) Egy ítélet vagy annak végrehajtása közti kölcsönhatás többek között olyan helyzetekre terjed ki, amikor – a második tagállam nemzeti joga szerint – egy korábbi ítéletben kiszabott büntetést olyan mértékben kell belefoglalni egy ténylegesen végrehajtandó másik büntetésbe, vagy olyan mértékben kell azt összevonni egy ténylegesen végrehajtandó másik büntetéssel, amilyen mértékben az első büntetés végrehajtására még nem került sor, vagy annak végrehajtását nem ruházták át a második tagállamra.”

12 E kerethatározat 1. cikkének (1) bekezdése szerint e kerethatározat „célja azon feltételek meghatározása, amelyek alapján egy bizonyos személy elleni a tagállamban indult büntetőeljárás során, az ugyanezen személlyel szembeni más tagállamban, eltérő cselekmények alapján hozott korábbi büntetőítéleteket figyelembe veszik”.

13 Az említett kerethatározat 2. cikke értelmében „büntetőítélet” „valamely bűncselekményben való bűnösség megállapítására jogosult büntetőbíróság jogerős határozata”.

14 Ugyanezen kerethatározat „Valamely más tagállamban hozott büntetőítéletnek egy új büntetőeljárásban való figyelembevétele” című 3. cikkének szövege a következő:

„(1) Minden tagállam biztosítja, hogy a valamely személy ellen folytatott büntetőeljárás folyamán az ugyanazon személy ellen más cselekmények miatt más tagállamban hozott olyan büntetőítéleteket, amelyekkel kapcsolatban a kölcsönös jogsegélyről vagy a bűnügyi nyilvántartásból származó információk cseréjéről szóló hatályos eszközök értelmében információkat szereztek, a korábbi nemzeti büntetőítéletekkel azonos mértékben figyelembe veszik, és hogy azokhoz a korábbi nemzeti büntetőítéletekével megegyező hatály fűződik, összhangban a nemzeti jogszabályokkal.

(2) Az (1) bekezdést alkalmazni kell a tárgyalás előtti szakasz, a tárgyalás, és a büntetőítélet végrehajtása során, különösen az alkalmazandó eljárási szabályok tekintetében, ideértve az ideiglenes letartóztatásra, a bűncselekmény meghatározására, a büntetés típusára és mértékére, valamint a határozat végrehajtására vonatkozó szabályokat is.

(3) A más tagállamokban hozott korábbi büntetőítéleteknek az (1) bekezdésben előírtak szerinti figyelembevétele nem járhat a korábbi büntetőítéleteknek vagy a végrehajtásukkal kapcsolatos határozatoknak az új eljárást folytató tagállam általi megváltoztatásával, visszavonásával vagy felülvizsgálatával.

[…]”

A lengyel jog

15 Az 1997. június 6-i kodeks karny (büntető törvénykönyv; Dz. U. 88. sz., 553. tétel) 85. cikkének 4. §-a – az alapügyre alkalmazandó változatában – a következőképpen szól:

„Nem foglalhatók összbüntetésbe a büntető törvénykönyv 114a. cikkében említett ítéletekkel kiszabott büntetések.”

16 A büntető törvénykönyv 114a. cikkének 1. §-a kimondja:

„„Büntetőítélet az Európai Unió tagállamának büntetőügyekben hatáskörrel rendelkező bírósága által bűncselekmény elkövetése miatt hozott jogerős határozata is, kivéve ha a lengyel büntetőtörvénykönyv szerint a cselekmény nem bűncselekmény, az elkövető nem büntethető, vagy a kiszabott büntetést e törvény nem ismeri.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

17 2018. július 31-én AV, lengyel állampolgár, összbüntetési ítélet meghozatala iránti kérelmet nyújtott be a kérdést előterjesztő bírósághoz, a Sąd Okręgowy w Gdańskuhoz (gdański regionális bíróság, Lengyelország), amely két, AV-val szemben kiszabott szabadságvesztés-büntetést, azaz egyrészt a Landgericht Lüneburg (lüneburgi regionális bíróság, Németország) 2017. február 15-i ítéletével kiszabott büntetést, amelyet a kérdést előterjesztő bíróság 2018. január 12-i végzésével Lengyelországban történő végrehajtás céljából elismert, és amelyet AV-nek 2016. szeptember 1-jétől 2021. november 29-ig kell letöltenie, másrészt pedig a kérdést előterjesztő bíróság 2010. február 24-i ítéletével kiszabott büntetést, amelyet AV-nek 2021. november 29-től 2030. március 30-ig kell letöltenie.

18 A kérdést előterjesztő bíróság pontosítja, hogy a Landgericht Lüneburg (lüneburgi regionális bíróság) ítéletének alapjául szolgáló cselekmények jogi minősítése megfelel a lengyel jog szerinti minősítésnek, és a Lengyelországban végrehajtandó szabadságvesztés-büntetés időtartama, ezen ítélet elismerése következtében, megegyezik a német bíróság által kiszabott büntetés időtartamával, azaz öt év és három hónap.

19 Az összbüntetési ítélet meghozatala iránti kérelemben AV előadta, hogy – tekintettel arra, hogy a Landgericht Lüneburg (lüneburgi regionális bíróság) ítéletét Lengyelországban történő végrehajtás céljából elismerték – az összbüntetési ítélet meghozatalának feltételei fennállnak.

20 A kérdést előterjesztő bíróság kifejti, hogy az összbüntetési ítélet az ügy érdemben történő elbírálásának és végrehajtásának határmezsgyéjén helyezkedik el, és jogerőre emelkedett ítéletekben kiszabott büntetésekre terjed ki, és célja az azon elkövetett bűncselekményekre adott „jogi válasz” bizonyos „korrekciója”, amelyeket egy eljárásban lehetett volna elbírálni, és ezért a „büntetés észszerűsítését” szolgálja. Hangsúlyozza, hogy az összbüntetési ítélet nem érinti a szóban forgó különálló ítéleteket, mivel nem sérti az ítélet lényeges elemeit, nevezetesen az adott bűncselekmény elkövetője bűnösségének megállapítását, azonban lehetőséget nyújt azon személy valamennyi büntetendő

cselekményének értékelésére, akivel szemben több büntetést szabtak ki, és e büntetéseknek csupán az időtartama módosítható. E bíróság arra is rámutat, hogy amennyiben a feltételek teljesülnek, kötelező összbüntetési ítéletet hozni.

21 Ugyanakkor a kérdést előterjesztő bíróság szerint a büntető törvénykönyv 114a. cikkével összefüggésben értelmezett 85. cikkének (4) bekezdése – az alapügyre alkalmazandó változatában – tiltja a Lengyelországban kiszabott büntetések, valamint a más tagállamban kiszabott és Lengyelországban történő végrehajtás céljából elismert büntetések összbüntetési ítéletbe foglalását.

22 Álláspontja szerint az ilyen tilalom azt jelenti, hogy az a személy, akit egy tagállamon belül ítéltek el több alkalommal, kedvezőbb helyzetben van, mint az az állampolgár, akit különböző tagállamokban ítéltek el. Ezzel szemben a más tagállamban hozott és az összbüntetési ítéletet hozó tagállamban történő végrehajtás céljából a 2008/909 kerethatározattal összhangban elismert büntetőítéleteknek az összbüntetési ítélet keretében való figyelembevétele uniós szinten biztosítja a hasonló helyzetben lévő személyekkel való egyenlő bánásmódot, és megerősíti a tagállamok közötti kölcsönös bizalmat.

23 E körülmények között a Sąd Okręgowy w Gdańsku (gdański regionális bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1. Úgy kell e értelmezni a [2008/675] kerethatározat 3. cikkének (3) bekezdését, […] hogy e rendelkezés szerinti változtatásnak minősül nemcsak a [valamely tagállamban] hozott ítélettel kiszabott büntetés összbüntetési ítéletbe foglalása, hanem az is, ha ilyen ítéletbe [egy másik tagállamban] hozott ítélettel kiszabott, végrehajtás céljából átvett büntetést foglalnak bele, összbüntetési ítéletként?

2. A [2008/909] kerethatározat […] 8. cikkének (2)–(4) bekezdésében, 19. cikke (1) és (2) bekezdésében […], valamint 17. cikke (1) bekezdésének első mondatában […] foglalt rendelkezései alapján […], lehetséges e olyan összbüntetési ítéletet hozni, amely magában foglalná [a valamely tagállamban] kiszabott és végrehajtás céljából [egy másik tagállam] által átvett büntetést, egy ezen államban hozott ítélettel, összbüntetési ítélet keretében?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Előzetes észrevételek

24 Elöljáróban meg kell állapítani, hogy bár főszabály szerint az összbüntetési ítéletet szabályozó büntetőjogi jogszabályok és nemzeti büntetőeljárási szabályok a tagállamok hatáskörébe tartoznak, e hatáskörüket az uniós jog tiszteletben tartása mellett kötelesek gyakorolni (lásd ebben az értelemben: 2019. február 26-i Rimšēvičs és EKB kontra Lettország ítélet, C-202/18 és C-238/18, EU:C:2019:139, 57. pont).

25 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemből kitűnik, hogy a lengyel jogban összbüntetési ítéletet kell hozni, ha több jogerőre emelkedett büntetőítélet tekintetében teljesülnek az összbüntetés kiszabásának feltételei. Úgy tűnik továbbá, hogy az összbüntetési ítélet nem érinti a bűnösség ezen ítéletekkel történt, már jogerőre emelkedett megállapítását, hanem a kiszabott büntetés vagy büntetések időtartamát változtatja meg.

26 Ezenfelül a Bírósághoz benyújtott iratokból kitűnik, hogy az alapügyben szóban forgóhoz hasonló összbüntetési ítélet, amely az érintettel szemben korábban kiszabott egy vagy több büntetést egyetlen új büntetésbe foglalja, szükségképpen kedvezőbb eredményhez vezet az érintettre nézve. Több büntetőítélet esetén ugyanis az érintett személlyel szemben összbüntetési ítélet hozható, amely rövidebb időtartamú, mint a korábbi különböző határozatokkal kiszabott különböző büntetések

összege. Hasonló esetben a bíróság mérlegelési mozgástérrel rendelkezik a büntetés mértékének meghatározása tekintetében különösen az érintett helyzetének vagy személyiségének, vagy enyhítő és súlyosító körülmények figyelembevétele révén.

27 E körülmények között az ilyen összbüntetési ítéletet meg kell különböztetni a szabadságvesztés-büntetés végrehajtásának részletes szabályaira vonatkozó intézkedésektől (lásd ebben az értelemben: 2017. augusztus 10-i Zdziaszek ítélet, C-271/17 PPU, EU:C:2017:629, 85. pont).

28 A jelen ügyben az AV által előterjesztett, összbüntetési ítélet meghozatalára irányuló kérelem tárgya többek között a Landgericht Lüneburg (lüneburgi regionális bíróság) 2017. február 15-i ítéletében kiszabott öt év, három hónap szabadságvesztés-büntetés, amelyet a kérdést előterjesztő bíróság végzésével Lengyelországban történő végrehajtás céljából elismert.

29 Mivel az említett ítéletnek a kérdést előterjesztő bíróság általi elismerésére és az AV-val szemben kiszabott büntetés Lengyelországban történő végrehajtására a 2008/909 kerethatározat alkalmazandó az 1. cikkének és 3. cikke (3) bekezdésének együttesen értelmezett rendelkezései alapján, először a második kérdést kell megvizsgálni, amely e kerethatározat értelmezésére vonatkozik.

A második kérdésről

30 Második kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2008/909 kerethatározat 8. cikke (2)–(4) bekezdésének, 17. cikke (1) és (2) bekezdésének, valamint 19. cikkének rendelkezéseit együttesen úgy kell-e értelmezni, hogy azok lehetővé teszik olyan összbüntetési ítélet meghozatalát, amely nem csupán az összbüntetési ítéletet hozó tagállamban az érintettel szemben korábban kiszabott büntetést vagy büntetéseket foglalná magában, hanem valamely másik tagállamban kiszabott és az első tagállam által e kerethatározat értelmében végrehajtott büntetést vagy büntetéseket is.

31 E tekintetben először is, ami e kerethatározat 8. cikke (2) bekezdésének rendelkezéseit illeti, azokból az következik, hogy a végrehajtó állam illetékes hatósága a kerethatározat 1. cikkének d) pontja értelmében csak akkor igazíthatja ki a kibocsátó államban kiszabott büntetést ugyanezen cikk c) pontja értelmében, ha annak időtartama nem egyeztethető össze a végrehajtó állam jogával, és ha az meghaladja az adott állam jogában a hasonló bűncselekményekre előírt maximális büntetést. Az így átalakított büntetés mértéke nem lehet alacsonyabb a végrehajtó állam nemzeti jogában a hasonló bűncselekményekre vonatkozóan előírt maximális büntetésnél (lásd ebben az értelemben: 2020. március 11-i SF ítélet [Európai elfogatóparancs – A végrehajtó tagállamba való visszaszállításra vonatkozó garancia], C-314/18, EU:C:2020:191, 64. pont).

32 Abban az esetben, ha a kibocsátó államban kiszabott büntetés – jellegét tekintve – összeegyeztethetetlen a végrehajtó állam jogával, e kerethatározat 8. cikkének (3) bekezdése azt is lehetővé teszi ez utóbbi állam illetékes hatóságának, hogy azt a saját jogában hasonló bűncselekményekre alkalmazott büntetésnek vagy intézkedésnek megfelelően átalakítsa, azzal a feltétellel, hogy az átalakított büntetés a lehető legpontosabban feleljen meg a kibocsátó államban kiszabott büntetésnek. Mindenesetre ez utóbbi nem változtatható pénzbüntetésre.

33 Hasonlóképpen, az említett kerethatározat 8. cikkének (4) bekezdése értelmében az átalakított büntetés nem súlyosíthatja a kibocsátó államban kiszabott büntetést annak jellege, illetve időtartama tekintetében (lásd ebben az értelemben: 2020. március 11-i SF ítélet [Európai elfogatóparancs – A végrehajtó tagállamba való visszaszállításra vonatkozó garancia], C-314/18, EU:C:2020:191, 64. pont).

34 Egyébiránt a 2008/909 kerethatározat 21. cikkének e) pontja értelmében a büntetésnek az e kerethatározat 8. cikkének (2) és (3) bekezdésével összhangban történő átalakításáról hozott minden határozatot írásban közölni kell a kibocsátó állam illetékes hatóságával, az indokok megjelölésével.

35 A 2008/909 kerethatározat 8. cikkének (2)–(4) bekezdése tehát szigorú feltételeket szab a kibocsátó államban kiszabott büntetésnek a végrehajtó tagállam illetékes hatósága által történő átalakításához, amely feltételek így az említett hatóságot terhelő azon alapvető kötelezettség alóli egyetlen kivételt képezik, amely kötelezettség értelmében a tagállamnak a részére továbbított ítéletet el kell ismernie, és haladéktalanul meg kell tennie a büntetés végrehajtásához szükséges intézkedéseket, és a büntetés időtartama és jellege meg kell feleljen a kibocsátó államban hozott ítéletben meghatározottaknak (lásd ebben az értelemben: 2016. november 8-i Ognyanov ítélet, C-554/14, EU:C:2016:835, 36. pont; 2017. január 11-i Grundza ítélet (C-289/15, EU:C:2017:4, 42. pont).

36 A fentiekből következik, hogy a 2008/909 kerethatározat 8. cikkének (2)–(4) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az lehetővé teszi, hogy az összbüntetési ítélet más tagállamokban hozott olyan büntetőítéletet vagy büntetőítéleteket is magában foglaljon, amelyeket e kerethatározat értelmében az összbüntetési ítéletet meghozó tagállamban hajtanak végre, feltéve hogy ez utóbbi nem eredményezi az említett büntetések időtartamának vagy jellegének olyan átalakítását, amely meghaladná az e rendelkezésekben előírt szigorú korlátokat.

37 Az ezzel ellentétes megoldás, amint arra a főtanácsnok indítványának 115. pontjában rámutatott, az egyetlen tagállamban több büntetésre ítélt személyek és a több tagállamban több büntetésre ítélt személyek közötti indokolatlan eltérő bánásmódhoz vezetne, amennyiben a büntetéseket mindkét esetben egy adott tagállamban hajtják végre. Amint azt a 2008/909 kerethatározat (6) preambulumbekezdése kimondja, e kerethatározatot olyan módon kell végrehajtani és alkalmazni, hogy az lehetővé tegye az egyenlőség, a pártatlanság és a méltányosság általános elveinek tiszteletben tartását.

38 Ezenkívül az ilyen eltérő bánásmód a jelen ügyben olyan uniós polgárt érint, aki az EUMSZ 21. cikk (1) bekezdése által biztosított, a tagállamok területén való szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogot gyakorolta. Márpedig, amint azt e kerethatározat (15) preambulumbekezdése kimondja, e kerethatározatot e joggal összhangban kell alkalmazni.

39 Másodszor, a 2008/909 kerethatározat 17. cikkét illetően, egyrészt e cikk (1) bekezdéséből kitűnik, hogy e kerethatározat szerint a büntetés végrehajtását a végrehajtó állam joga szabályozza, attól az időponttól kezdve, hogy az elítélt személyt a végrehajtó állam illetékes hatóságához átszállították, és főszabály szerint kizárólag ez utóbbiak jogosultak dönteni a végrehajtási eljárásokról és az összes, ezekkel kapcsolatos intézkedés meghatározásáról, beleértve az előrehozott vagy feltételes szabadságra bocsátás okait is. Amint arra a főtanácsnok az indítványának 111. pontjában rámutatott, e rendelkezés a szabadságvesztés-büntetés materiális végrehajtásának és az elítélt személy társadalomba való visszailleszkedésének biztosítását célzó intézkedéseket foglal magában. Márpedig az alapügyben szereplőhöz hasonló összbüntetési ítélet – amelyet, amint az a jelen ítélet 27. pontjából kitűnik, meg kell különböztetni a szabadságvesztés-büntetés végrehajtásának részletes szabályaira vonatkozó intézkedésektől – nem tekinthető úgy, mint amelyre a 2008/909 kerethatározat 17. cikkének (1) bekezdése vonatkozna.

40 Másrészt ugyanezen cikk (2) bekezdése előírja a végrehajtó állam illetékes hatóságai számára, hogy a letöltendő szabadságvesztés-büntetés teljes időtartamából levonják a kibocsátó államban az elítélt személy által az átszállítását megelőzően már letöltött szabadságvesztés teljes időtartamát.

41 Következésképpen a 2008/909 kerethatározat 17. cikkének (1) és (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az lehetővé teszi, hogy az összbüntetési ítélet más tagállamokban hozott olyan büntetőítéletet vagy büntetőítéleteket is magában foglaljon, amelyeket e kerethatározat értelmében az összbüntetési ítéletet meghozó tagállamban hajtanak végre, feltéve hogy ez utóbbi tiszteletben tartja az említett (2) bekezdésben meghatározott azon kötelezettséget, mely szerint a letöltendő szabadságvesztés-büntetés teljes időtartamából le kell vonni a kibocsátó államban az elítélt személy által adott esetben már letöltött szabadságvesztés teljes időtartamát.

42 Harmadszor, a 2008/909 kerethatározat 19. cikkét illetően, egyrészt e cikk (1) bekezdése előírja, hogy mind a kibocsátó állam, mind pedig a végrehajtó állam hirdethet amnesztiát vagy gyakorolhat közkegyelmet. Amint az e kerethatározat 21. cikkének f) pontjából kitűnik, az amnesztia és a közkegyelem véget vet a büntetés végrehajtásának. A jelen ítélet 25. és 26. pontjában leírt összbüntetési ítéletnek azonban nem célja, hogy véget vessen az ilyen végrehajtásnak.

43 Másrészt a 2008/909 kerethatározat 2. cikkének (2) bekezdése értelmében kizárólag a kibocsátó állam rendelkezik hatáskörrel az olyan szabadságvesztés-büntetést vagy szabadságelvonással járó intézkedést kiszabó ítélet felülvizsgálatára irányuló kérelmek tárgyában történő döntéshozatalra, amely ítéletet a 2008/909 kerethatározat értelmében egy másik tagállamban kell végrehajtani. Márpedig a jelen ítélet 25. és 26. pontjában ismertetett összbüntetési ítéletnek nem lehet sem célja, sem hatása a más tagállamokban hozott olyan büntetőítéletek felülvizsgálata, amelyeket az említett kerethatározat értelmében az összbüntetési ítéletet meghozó tagállamban hajtanak végre.

44 Következésképpen a 2008/909 kerethatározat 19. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az lehetővé teszi, hogy az összbüntetési ítélet más tagállamokban hozott olyan büntetőítéletet vagy büntetőítéleteket is magában foglaljon, amelyeket e kerethatározat értelmében az összbüntetési ítéletet meghozó tagállamban hajtanak végre, feltéve hogy ez utóbbi nem eredményezi ezen büntetőítéletek felülvizsgálatát.

45 A fentiekre figyelemmel a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2008/909 kerethatározat 8. cikke (2)–(4) bekezdésének, 17. cikke (1) és (2) bekezdésének, valamint 19. cikkének rendelkezéseit együttesen úgy kell értelmezni, hogy azok lehetővé teszik olyan összbüntetési ítélet meghozatalát, amely nem csupán az összbüntetési ítéletet hozó tagállamban az érintettel szemben korábban kiszabott büntetést vagy büntetéseket foglalja magában, hanem a vele szemben valamely másik tagállamban kiszabott és az első tagállam által e kerethatározat értelmében végrehajtott büntetést vagy büntetéseket is. Az ilyen összbüntetési ítélet ugyanakkor nem eredményezheti ez utóbbi büntetések időtartamának vagy jellegének olyan kiigazítását, amely meghaladja a 2008/909 kerethatározat 8. cikkének (2)–(4) bekezdésében előírt szigorú korlátokat, és nem vezethet a kerethatározat 17. cikkének (2) bekezdésében előírt azon kötelezettség megsértéséhez, melynek értelmében a letöltendő szabadságvesztés-büntetés teljes időtartamából le kell vonni a kibocsátó államban az elítélt személy által adott esetben már letöltött szabadságvesztés teljes időtartamát, valamint nem vezethet a más tagállamokban az érintettel szemben hozott büntetőítéletek felülvizsgálatához, az említett kerethatározat 19. cikke (2) bekezdésének megsértésével.

Az első kérdésről

46 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2008/675 kerethatározat – (14) preambulumbekezdésével összefüggésben értelmezett – 3. cikkének (3) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy az lehetővé teszi olyan összbüntetési ítélet meghozatalát, amely nem csupán az összbüntetési ítéletet hozó tagállamban az érintettel szemben korábban kiszabott büntetést vagy büntetéseket foglalja magában, hanem a vele szemben valamely másik tagállamban kiszabott és az első tagállam által a 2008/909 kerethatározat értelmében végrehajtott büntetést vagy büntetéseket is, amennyiben az említett összbüntetési ítélet nem jár a másik tagállam által hozott büntetőítéletnek vagy a végrehajtásával kapcsolatos határozatoknak a megváltoztatásával, visszavonásával vagy felülvizsgálatával a 2008/675 kerethatározat e rendelkezése értelmében.

47 E tekintetben elöljáróban meg kell jegyezni, hogy a 2008/675 kerethatározat célja az 1. cikkének (1) bekezdése értelmében azon feltételek meghatározása, amelyek alapján a valamely személy ellen egy adott tagállamban folytatott új büntetőeljárás folyamán az ugyanazon személy ellen más cselekmények miatt más tagállamban hozott, e kerethatározat 2. cikke szerinti büntetőítéleteket figyelembe veszik (lásd ebben az értelemben: 2017. szeptember 21-i Beshkov ítélet, C-171/16, EU:C:2017:710, 25. pont;

2018. július 5-i Lada ítélet, C-390/16, EU:C:2018:532, 27. pont). Amint az e kerethatározat (2) preambulumbekezdéséből kitűnik, e kerethatározat célja, hogy lehetővé tegye az érintett személy büntetett előéletének értékelését.

48 A 2008/675 kerethatározatnak tehát – amint azt a (6) preambulumbekezdése kimondja – nem célja a más tagállamokban hozott bírósági ítéletek egy adott tagállamban való végrehajtása (2017. szeptember 21-i Beshkov ítélet, C-171/16, EU:C:2017:710, 45. pont).

49 A célja, amint az az (5)–(8) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy a tagállamok biztosítsák, hogy a valamely másik tagállamban hozott büntetőítéletekhez a korábbi nemzeti büntetőítéletekével megegyező hatály fűződjön a nemzeti jogszabályaik értelmében.

50 E céllal összhangban e kerethatározat (5) preambulumbekezdésével összefüggésben értelmezett 3. cikkének (1) bekezdése annak biztosítására kötelezi a tagállamokat, hogy az adott tagállamban folyó új büntetőeljárás során a valamely más tagállamban ugyanezen érintett személlyel szemben hozott olyan korábbi büntetőítéleteket, amelyekkel kapcsolatban a kölcsönös jogsegélyről vagy a bűnügyi nyilvántartásból származó információk cseréjéről szóló hatályos eszközök értelmében információkat szereztek, egyfelől ugyanolyan mértékben vegyék figyelembe, mint amennyire a korábbi nemzeti büntetőítéleteket a nemzeti jog alapján figyelembe veszik, és másfelől, hogy azokhoz ugyanolyan hatály fűződjön, mint amilyen e jog szerint ez utóbbi büntetőítéletekhez fűződik, akár ténybeli hatásról, akár eljárásjogi vagy anyagi jogi hatályról legyen szó (lásd ebben az értelemben: 2017. szeptember 21-i Beshkov ítélet, C-171/16, EU:C:2017:710, 26. pont; 2018. július 5-i Lada ítélet, C-390/16, EU:C:2018:532, 28. pont).

51 A 2008/675 kerethatározat 3. cikkének (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy e kötelezettség fennáll a tárgyalás előtti szakasz, a tárgyalás, és a büntetőítélet végrehajtása során, különösen az alkalmazandó eljárási szabályok tekintetében, ideértve a bűncselekmény meghatározására, a büntetés típusára és mértékére, valamint a határozat végrehajtására vonatkozó szabályokat is (2017. szeptember 21-i Beshkov ítélet, C-171/16, EU:C:2017:710, 27. pont; 2018. július 5-i Lada ítélet, C-390/16, EU:C:2018:532, 29. pont).

52 A Bíróság már kimondta, hogy a 2008/675 kerethatározat alkalmazandó arra a nemzeti eljárásra, amelynek tárgya olyan összbüntetésbe foglalt szabadságvesztés-büntetés végrehajtás céljából történő kiszabása, amely figyelembe veszi az e személlyel szemben a nemzeti bíróság által kiszabott büntetést, valamint a valamely másik tagállam bírósága által ugyanezen személlyel szemben eltérő cselekmények miatt hozott korábbi büntetőítéletben kiszabott büntetést is (2017. szeptember 21-i Beshkov ítélet, C-171/16, EU:C:2017:710, 29. pont).

53 Ebben az összefüggésben a 2008/675 kerethatározat 3. cikke (3) bekezdésének megfelelően az adott tagállamban folyó új büntetőeljárás során a valamely más tagállamban hozott korábbi büntetőítéletek figyelembevétele nem járhat a korábbi büntetőítéleteknek vagy a végrehajtásukkal kapcsolatos határozatoknak az új büntetőeljárást folytató tagállam általi megváltoztatásával, visszavonásával vagy felülvizsgálatával, melyeket tehát úgy kell figyelembe venni, ahogyan azokat meghozták (lásd ebben az értelemben: 2017. szeptember 21-i Beshkov ítélet, C-171/16, EU:C:2017:710, 44. pont; 2018. július 5-i Lada ítélet, C-390/16, EU:C:2018:532, 39. pont).

54 E tekintetben a 2008/675 kerethatározat (14) preambulumbekezdéséből kifejti, hogy a 3. cikk (3) bekezdése értelmében, „egy ítélet vagy annak végrehajtása közti kölcsönhatás többek között olyan helyzetekre terjed ki, amikor – a második tagállam nemzeti joga szerint – egy korábbi ítéletben kiszabott büntetést olyan mértékben kell belefoglalni egy ténylegesen végrehajtandó másik büntetésbe, vagy olyan mértékben kell azt összevonni egy ténylegesen végrehajtandó másik büntetéssel, amilyen mértékben az első büntetés végrehajtására még nem került sor vagy annak végrehajtását nem ruházták át a második tagállamra”.

55 Így a 2008/675 kerethatározat (14) preambulumbekezdésével összefüggésben értelmezett 3. cikkének (3) bekezdéséből kitűnik először is, hogy az összbüntetés kiszabásának esetei önmagában véve nincsenek kizárva e kerethatározat hatálya alól, másodszor pedig az összbüntetés kiszabása alkalmas arra, hogy a korábbi büntetőítéletet vagy annak végrehajtását befolyásolja, amikor az első büntetőítéletet még nem hajtották végre, vagy amikor az első büntetőítélet végrehajtását nem adták át a második tagállamnak.

56 Következésképpen, amint arra a főtanácsnok az indítványának 83. és 84. pontjában lényegében rámutatott, amennyiben az első tagállamban hozott korábbi büntetőítéletet, mint az alapügyben szóban forgót, a 2008/909 kerethatározatnak megfelelően továbbították és elismerték a második tagállamban történő végrehajtása céljából, azon tény, miszerint e büntetőítéletet figyelembe veszik az összbüntetési ítélet meghozatala céljából, nem eredményezheti e büntetőítéletnek vagy végrehajtásának megváltoztatását, visszavonását vagy felülvizsgálatát a 2008/675 kerethatározat 3. cikkének (3) bekezdése értelmében, amennyiben az összbüntetési ítélet tiszteletben tartja az említett büntetőítélet tekintetében a 2008/909 kerethatározat 8. cikkének (2)–(4) bekezdéséből, 17. cikkének (1) bekezdéséből és 19. cikkének (2) bekezdéséből következő, a jelen ítélet 36., 42. és 44. pontjában említett feltételeket és korlátokat.

57 A fenti megfontolásokból következik, hogy annak biztosítása érdekében, hogy a valamely más tagállamban hozott korábbi büntetőítéletekhez ugyanolyan hatály fűződjön, mint amely a korábbi nemzeti büntetőítéletekhez fűződik, az olyan új büntetőeljárás keretében eljáró bíróságnak, mint az alapeljárásban szóban forgó összbüntetési eljárás, főszabály szerint ugyanúgy figyelembe kell vennie a másik tagállam bírósága által hozott korábbi büntetőítéletet, mint ahogy a saját tagállamának egy bírósága által hozott korábbi büntetőítéletet venné figyelembe, az előző pontban megállapított feltételek és korlátok tiszteletben tartása mellett.

58 Ezen értelmezést megerősíti a 2008/675 kerethatározat által követett, a jelen ítélet 49. pontjában felidézett célkitűzés, amely annak a lehetőség szerinti elkerülésére irányul, hogy az érintett személy kedvezőtlenebb bánásmódban részesüljön annál, mintha a szóban forgó korábbi büntetőítélet nemzeti ítélet lett volna.

59 A fentiekre tekintettel az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2008/675 kerethatározat – (14) preambulumbekezdésével összefüggésben értelmezett – 3. cikkének (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az lehetővé teszi olyan összbüntetési ítélet meghozatalát, amely nem csupán az összbüntetési ítéletet hozó tagállamban az érintettel szemben korábban kiszabott büntetést vagy büntetéseket foglalja magában, hanem a vele szemben valamely másik tagállamban kiszabott és az első tagállam által a 2008/909 kerethatározat értelmében végrehajtott büntetést vagy büntetéseket is, azzal a feltétellel, hogy az említett összbüntetési ítélet tiszteletben tartja ez utóbbi büntetések tekintetében a 2008/909 kerethatározat 8. cikkének (2)–(4) bekezdéséből, 17. cikkének (1) bekezdéséből és 19. cikkének (2) bekezdéséből következő feltételeket és korlátokat.

A költségekről

60 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

1) **A 2009. február 26-i 2009/299/IB tanácsi kerethatározattal módosított, a kölcsönös elismerés elvének büntetőügyekben hozott, szabadságvesztés-büntetéseket kiszabó vagy szabadságelvonással járó intézkedéseket alkalmazó ítéleteknek az Európai Unióban való**

végrehajtása céljából történő alkalmazásáról szóló, 2008. november 27-i 2008/909/IB tanácsi kerethatározat 8. cikke (2)–(4) bekezdésének, 17. cikke (1) bekezdése első mondatának, valamint 19. cikkének rendelkezéseit együttesen úgy kell értelmezni, hogy azok lehetővé teszik olyan összbüntetési ítélet meghozatalát, amely nem csupán az összbüntetési ítéletet hozó tagállamban az érintettel szemben korábban kiszabott büntetést vagy büntetéseket foglalja magában, hanem a vele szemben valamely másik tagállamban kiszabott és az első tagállam által e kerethatározat értelmében végrehajtott büntetést vagy büntetéseket is. Az ilyen összbüntetési ítélet ugyanakkor nem vezethet ez utóbbi büntetések időtartamának vagy jellegének olyan megváltoztatásához, amely meghaladná az e kerethatározat 8. cikkének (2)–(4) bekezdésében előírt szigorú korlátokat, e kerethatározat 17. cikkének (2) bekezdésében előírt azon kötelezettség megsértéséhez, mely szerint a letöltendő szabadságvesztés-büntetés teljes időtartamából le kell vonni a kibocsátó államban az elítélt személy által adott esetben már letöltött szabadságvesztés teljes időtartamát, illetve az említett kerethatározat 19. cikke (2) bekezdésének megsértésével a más tagállamban hozott büntetőítéletek felülvizsgálatához.

2) **Az Európai Unió más tagállamaiban hozott ítéleteknek egy új büntetőeljárásban való figyelembevételéről szóló, 2008. július 24-i 2008/675/IB tanácsi kerethatározat – (14) preambulumbekezdésével összefüggésben értelmezett –3. cikkének (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az lehetővé teszi olyan összbüntetési ítélet meghozatalát, amely nem csupán az összbüntetési ítéletet hozó tagállamban az érintettel szemben korábban kiszabott büntetést vagy büntetéseket foglalja magában, hanem a vele szemben valamely másik tagállamban kiszabott és az első tagállam által a 2009/299 kerethatározattal módosított 2008/909 kerethatározat értelmében végrehajtott büntetést vagy büntetéseket is, amennyiben az említett összbüntetési ítélet tiszteletben tartja ez utóbbi büntetések tekintetében a módosított 2008/909 kerethatározat 8. cikkének (2)–(4) bekezdéséből, 17. cikkének (1) bekezdéséből és 19. cikkének (2) bekezdéséből következő feltételeket és korlátokat.**

Aláírások